



HOIMENIS

μενεν ἔως οὐ ἔπαυον οἱ ἰσχυροὶ οὗτοι σεισμοί.

Ἡ λιτανεία τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ἱερᾶς εἰκό-
νος ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν οἰκείαν μονὴν ἐγέ-
νετο ἐπίσης ἐπισήμως, δυνάμει προκηρύξεως
τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Οἱ σεισμοὶ τοῦ 1893
ἔβλαψαν πολὺ τὴν μονὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν
καὶ μετέφερον τὴν εἰκόνα εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, ἔνθα διέμεινε μέ-
χρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους 1902.
Οἱ φιλότιμοι ἐπίτροποι τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, τῇ
συνεισφορᾷ τῶν Ζακυνθίων ἐπιδιώρθωσαν τὰ
πάντα καὶ οὕτως ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν εἶναι
ἐκ νέου εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῆς διαμονήν. Ὅμως
τὰ πράγματα ἥλλαξαν. Δὲν μεταβαίνουν πλέον
ἄθροοι οἱ πιστοὶ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ πρὸς προσκύ-
νησιν τῆς περιλαλήτου εἰκόνης, οὐδὲ ἔχει ἡ μο-
νὴ τὰ πλούτη τῶν παρελθουσῶν ἐποχῶν.

Κάτωθεν τῆς μονῆς ταύτης πρὸς ΝΑ εἶναι
ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Μεγαλομάρτυρος,
ἄλλοτε βυζαντιτικοῦ ρυθμοῦ. Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ
εἶδομεν δύο κορινθιακὰ κιονόκρανα ἄνευ ἐλίκων
καὶ λείψανα εἰς τὸ ὑάπεδον βυζαντικῶν μου-
σειωμάτων.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

~~~~~

### SERENATA VENEZIANA

Was ich irrte, was ich strebte,  
Was ich litt und was ich lebte,  
Sind hier Blumen nur im Strauss.

Goethe

Τῷ Στεφάνῳ Μαρτζώκῃ

Ἀπὸ πολύχρωμα φανάρια στολισμένη  
μία γόνδολα σὰ φάντασμα πηγαίνει,  
μία μυρουδιά βαρεὶά ἀπὸ τζεντσαμίνια  
μαζὴ μὲ τὰ τραγούδια ἀνεβαίνει.

Ἀπὸ μακρυνά, μεσάνυχτα σημαίνει,  
παύουν τὰ τραγούδια, καὶ σωπαίνει  
κάθε φωνή, παύουν τὰ μανδολίνια,  
μονάχα εἰς τὰ μπαλκόνια ἀνεβαίνει  
ἡ μυρουδιά βαρεὶά ἀπὸ τζεντσαμίνιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΒΑΝΕΛΛΗΣ